

pos dicitur. Marinis, inquit Rondeletius partibus internis et externis et colore similes, sola magnitudine differunt: quaedam enim magnitudine, aliae vermibus terrestribus crassioribus assimilantur. Caro est tenax, *spina* nulla; pro spina dorsi, vnus continuus nervus cavus, quo *humor* albus continetur, simplex, absque ullis nervorum costarumve ramulis. Intestina tenuissima. *Ventriculus* vix apparet: nec mirum, cum solo suctu vivat. Foramen in capite supra, sicut *Lampetrae* maiores, habet. In fluviis et rivulis, in quibus capiuntur, nasci vel inde liquet, quod nullis marinis *Lampetris* ibi aditus patere possit, cum neque illi in mare confluant, neque mare cum iis ulla parte sit conjunctum. Capiuntur saepius reti cum Variis siue Phoxinis pisciculis. Vescuntur luto et aqua, iisdem Locis degunt, quibus vermes: Autumno in brumam usque in Albi capiuntur, torrentur recentes in craticula, aceto condiuntur, et vasis ligneis exceptae, in varia loca distrahuntur. Vernis quadragesimo jejuniis gratum delicatulis obolonium. Salitae item leviter, fumo indurantur. Carne sunt satis molli et glutinosa, quod quantulumcumque est vitii, conditum et coctum facile beneficio corrigitur, nisi aquae in qua vixerunt vitio, plus solito virosae fuerint.

VARIUM seu PHOXINUM laevem, Romani *Morellam*, quod nigris punctis et tenuissimis lituris fugilletur,

Insuores Sanguinerol a rubore, dicunt: Rondeletius a Graecis quibusdam *ἐρυθρόφθαλμον* vocari scribit. Germ. *Elrig*. Diversis toto corpore coloribus depingi hunc pisciculum ex diversis in primis nomenclaturis ostendi potest. Dorsum (inquit Rondeletius) aurei splendoris est, venter argentei, *latera* purpurascunt, Cauda in pinnam auream et latiusculam deficit. *Cute* laevi integitur, punctis notata, nigris nempe. Pinnae laterum multum ad ventrem tradunt: quarum radices, quae corpus pertingunt, rubro sunt colore perfusae, inde sanguinaria dictus. Nigricat quoque intergoribus per intervalla. Linea, quae latera utrimque secatur, arcuata est. Digni longitudinem seu palmum, nunquam excedunt. Circa lacuum et fluviorum oras aquis stagnantibus capiuntur reticulis. Bellonius *ovis* semper praegnantes esse asserit, ideoque Aristoteles Phoxinum esse autumat. Gesnerus vero sexu distingui dum ait, coire invicem etiam insinuat; quin, quod si (inquit) Phoxini, minimi isti pisciculi sint; nil mirum, si propter parvitatem mediocres etiam ex eis nuper nati videantur. Verum nec ipse Aristoteles simpliciter nuper natos, sed verbis *ὡς εἰπέν*, id est, prope dixerim, additis, gravidos capi tradit. Verisimile est autem tantillos pisciculos, sicut et mures inter quadrupedes, brevi tempore perfici et generare posse. Carne est molli et satis suavi: sed non nisi evisceratus coquendus est.

CAPVT IX.

De Salmerone, seu Salmerino.

Tridentini, piscem sibi peculiarem, *Salmerinum* vel nomine ab Salmerone detorto, quo cum carnis rubedine convenit, vel quasi Salmonem lacustrem, nuncupant. Aldrovandus a Cardinale Madrucio acceptum ita descripsit. Corporis forma pinnarum, numero ac situ cum Truttis ac Salmonibus fere convenit: Caeterum squamnis caret: etsi squamosum esse profiteatur Salvianus: Capite est rotundiusculo, retuso rostro. *Oculorum*

pupillam nigram aureus, qui in mortuo postea fuit ruberrimus, circulus ambit: ac quam maxime splendens. Ante eos foramina duo, auditus vel olfactus instrumenta, rotunda, manifesta. Oris maxilla inferior nonnihil recurva, Unco sursum vergente: estque tota ea mandibula alba. Lingua ejusdem coloris, item palatum. Totum os insigniter dentatum. Piscis ipse rotundus potius, quam latus est. Pinnae sunt numero septem, omnes